3. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM . Ára: 3,80 Ft 1987. SZEPTEMBER. 2.

Ludas Matyi

KISHATÁRFORGALOM

– Nem igazán örülnek, pedig megspóroltuk nekik az adminisztrációt!

UTCAI ZENÉSZ

Klinikai eset

Kissé tanácstalanul állnak (ülnek, dolgoznak, műtenek) a klinikák igazgatói, főorvosai, orvosai. Megkapták a napiparancsot, helyesebben az évi parancsot: verjék ám a fogukhoz a garast, mármint azt a pénzt, amit erre az évre kaptak a gyógyításra, mert ha túllépik a keretet, egy huncut vasat sem kapnak pótlásul. Persze ha ez a rémség bekövetkezne s – mondjuk – októberben elfogyna a keret, még nem kell bezárniuk a klinikakaput, kaphatnak előleget a jövő évi büdzséjük terhére. Azonban a jövő évi pénz sem sok, ellenkezőleg. Ezért az már csak nyárig tart majd ki, és így tovább, egészen 1990-ig, amikor is a tékozló klinika csődöt jelenthet, és válaszút elé állíthatja a puha-pihe ágyon fekvő betegeket: hajlandók-e iziben meggyógyulni, avagy hazamennek otthonukba kamillás borogatással ápolni a szürkehályogot, kalmopirinnel a gyomorvérzést.

Ágrólszakadt klinikáink természetesen kaptak a szigorú, de igazságtalan verdikthez egy konkrét és felettébb hasznos tanácsot is: „oldják meg valamiképp, hogy ne legyenek pénzügyi gondjaik!"

Valamiképp? Lássuk csak. Ha a betegnek a napi három száraz zsemlye helyett csak kettőt adnának, ez – klinikája válogatja – napi két-négyszáz forintos megtakarítást eredményezne. Még ennél is többet lehetne spórolni a műtéteken. Fáj a veseköve? Tisztelt beteg, ahhoz, hogy Önt megszabadítsuk kavicsaitól és kínjaitól, röntgen, műszer, kötszer, gyógyszer szükséges, nem szólva a villanyszámláról és a műtősfiú béréről, szíveskedjék tehát eltekinteni a műtéttől és tűrni. Értse meg, ha költekezünk, netán felszámolnak minket, mint egy veszteséges vállalatot... Na, ugye, már nem is fáj?

Már hogyne fájna. Mondja is a magáét klinikaigazgatóink egyike, mellesleg világhírű és tudós professzor. Nem ám latinul, hanem anyanyelvén. S nem a porcok, csontok, inak, izmok tudományos kutatásairól, hanem a gazdasági manőverezésről mondja a magáét, holott nem ökonómiát, hanem anatómiát tanult. A gyógyító munkában az önköltségcsökkenés, a szerkezetváltás és az exportnövelés luciferi gondolat, így hát a prof kissé kényszeredetten a bevételek új lehetőségeiről nyilatkozik. Egyebek között arról, hogy esetleg ingyenes csípőficam-szűrővizsgálatokat tartanának olyan gyermekeknek, akiknek papájuk-mamájuk valamely adakozó cégnél, vállalatnál, anyagi támogatást nyújtó gyárban, üzemben dolgozik. Vagy: évkönyvet adna ki a klinika, és azt személyes kapcsolataik révén terjesztenék az orvosok. Könyvjelzőként egy csekk szolgálna, amit a könyörületes olvasó kitöltene...

A kéregetés diszkrét bája eléri egészségügyi intézményeinket is. Ezt nevezik – klinikai esetnek.

Fekete Gábor

Ki fog megázni?

Messziről jött hír arról szól, amiről akar. A következő hír Dublinból érkezett és arról szól, hogy az ottani meteorológusoknak bíróság elé kell állniuk, amiért téves prognózist készítettek. Az időjárási szakemberek ugyanis esőt jeleztek, s emiatt egy fürdőhelyről több ezer turista távol maradt. A kérdéses napon, mint utóbb kiderült – kiderült! Esőnek nyoma sem volt, ezzel szemben ragyogóan sütött a nap, csupán a szállodások hangulata volt némiképp borús az elmaradt forgalom és bevétel miatt. Ezért perelik most a meteorológusokat, ezért követelnek kártérítést.

Hogy a per miként végződik, azt ebben a pillanatban legföljebb az égiek tudják. Azt azonban mindenki tudja, hogy meteorológusnak lenni idehaza sem könnyű. A mi országunkban ugyanis emberemlékezet óta roppant változékony az időjárás; egyszer innen fúj a szél, máskor meg onnan, s vannak olyan időszakok is, amikor éppen sehonnan sem fúj, mert szélcsend van. Ebben a nagy magyar összevisszaságban néha már az is becsülendő, ha egy szakember arra vállalkozik, hogy megmondja: milyen idő van ma?

Egy ilyen bátor embert mutatott be néhány héttel ezelőtt a televízió híradója. A meteorológus – ő volt a bátor ember – napot ígért, ám ehelyett esőt kaptunk. Kapott is ezért rendesen: bíróság elé ugyan nem állították, csupán kiállították az esőbe! Míg a riportert ernyő védte az égi áldástól, a téves tévés prognózis készítője hajadonfőtt vezekelt vétkeiért. A mintegy másfélperces riport ahhoz túlságosan rövid volt, hogy hősünk elmagyarázhassa, hol követte el a hibát, ahhoz azonban bőségesen elegendőnek bizonyult, hogy bőrig ázzon.

Miközben egyik énem sajnálta a szimpatikus meteorológust, tudatom másik fele vért kívánt: így van ez rendjén, üvöltötte magából kikelve vérszomjas énem, a rossz nyerje el méltó büntetését! Az egye meg az odakozmált ételt, aki hanyagul, netán rossz irányba keverte! Vezesse a rosszul összerakott gépkocsit az a szerelő, aki a kontár munkát végezte! Igya meg a csöpögő zacskóból a megsavanyodott tejet a kereskedelem!

Már-már teljesen magával ragadott az indulat, amikor szerencsére ismét felülkerekedett bennem a megfontoltság. Nehéz időket élünk, mondta a józanabbik énem, nem lenne szerencsés ilyen hatalmas léptekkel haladni az igazságosság ösvényén. Elégedjünk meg egyelőre azzal, hogy eláztatjuk a meteorológust és örüljünk annak, hogy nem lyukas az esernyőnk.

Föld S. Péter

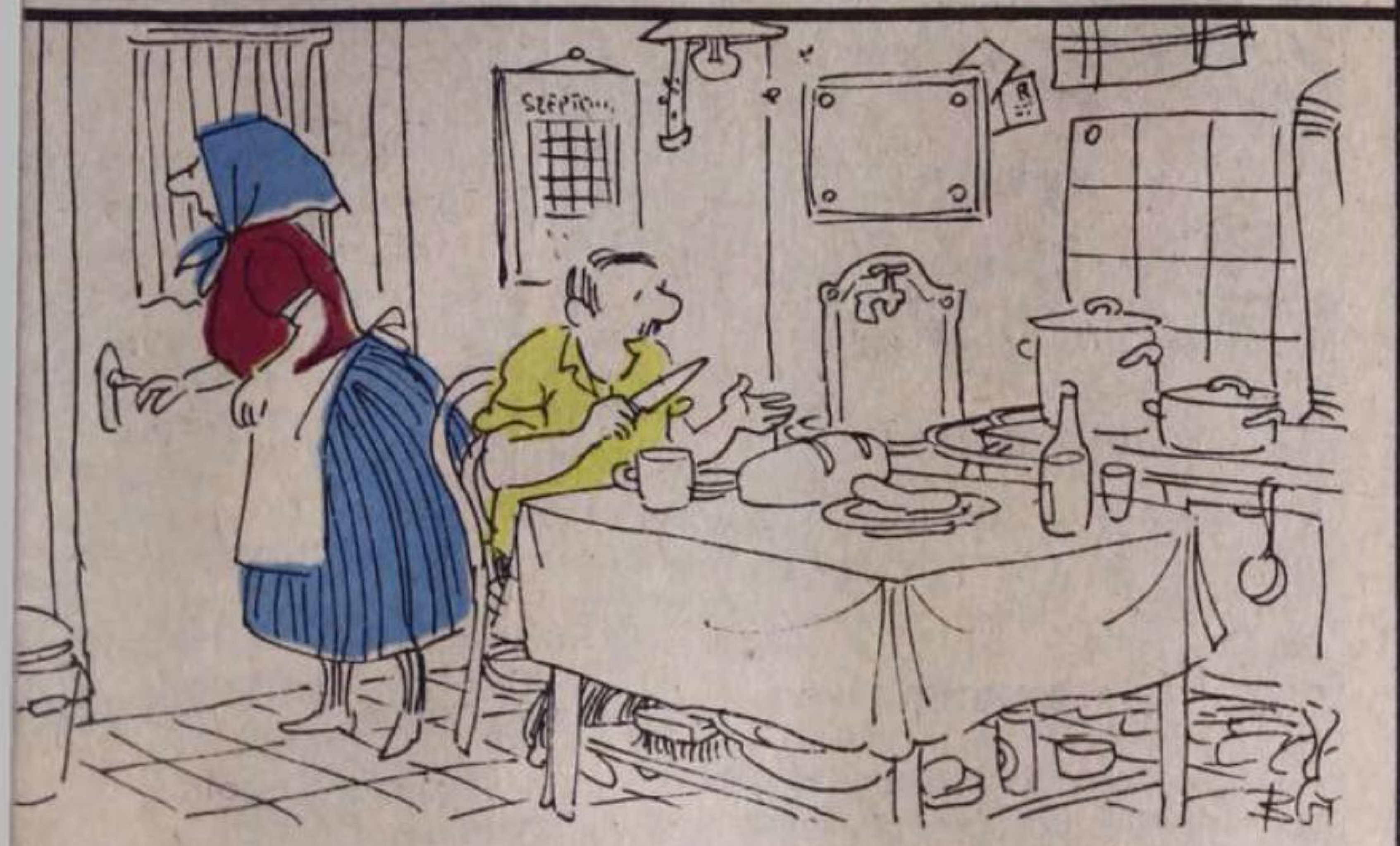
LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS

- A munkakönyveiket átvehetik a 16/D számú munkaügyi osztályunkon.

ENNER
ÖRGY:

Más most...

– Ne is nézz ki, mama, ha esik, az is baj, ha süt a nap, az is baj!

SZABAD A VÁSÁR

– Mit tétovázik, angyalkám, státusszimbólumnak is jó egy kiló őszibarack.

– Lassan kedvesebbek lehettek a vevőkkel, lányok, elég, ha csak az árak riasztják el őket.

NATÚR KONYHA

– Szép kis jövő elé nézünk, ha már csalános meg korpás ételrecepteket ajánlgatnak!

Ella

A hírt valahány lapunk mind-
nyiszor megírta: a válogatott
ortolók dunavarsányi edzőtábo-
ban ételmérgezés történt, több
tűnőségünket betyáros állapot-
an szállították kórházba.

A merőben újszerű eset úgy ha-
tt ránk, mint a lórúgás. Vagy
éginkább: mint egy kaszinóto-
s majonézzel. Teljesen lebénul-
nk. A hátunkon lila foltok ke-
tkeztek, az émelygésről nem is
ólva. A pusztító kórt legyűrve
gott az ügy felderítésére indul-
unk. Munkánk során több ille-
ékestől nem sikerült a következő
agyarázatokat kapnunk.

— Egyszerű félreértés volt —
ondhatta volna az egyik illeté-
es. — Annyi az egész, hogy ide-
enajkú gépírónőnk van s ő még
sak most ismerkedik Arany, Vö-
ösmarty, Berzsenyi és Sándor
yörgy varázslatos nyelvével. Nem
soda tehát, hogy a kis bohó még
sszekeverte az igekötőket és az
dzésprogram tetejére nem azt ír-
a, hogy felkészülési terv.

— Hanem?

— Kikészülési terv. Meg kell
ondanom, hogy ezt aztán száztíz
százalékig végre is hajtottuk.

A következő illetékes még érdekesebb magyarázattal nem szolgált.

— Ez az eset is jövőbedübörgő államunk, társadalmunk, népünk feltartóztathatatlan fejlődésének újabb bástyája. Emlékezetes, hogy 1948-ban, a londoni olimpia előtt nyitottuk meg tatai edzőtáborunkat. Itt az egyik főcél a versenyzők feltáplálása volt. Nos, még negyven évnek sem kellett elmúlnia és Dunavarsányban máris eljutottunk a versenyzők letáplálásáig.

Már ennyitől is egyik ámulatból a másikba estünk, de még nem dobtuk be a törölközőt, mert féltünk, hogy valaki felkapja és elszalad vele.

— A dunavarsányi eset — tagadta meg a választ a következő illetékes — egy izgalmas gasztronómiai kísérlet újabb láncszeme. Tavaly, a mexikói világbajnokságon ugyebár a túróstésztától álltak fejre sportolóink. Az idén a szalmonellától. Örömmel közlöm, hogy a sorozat még korántsem ért véget, számos új tippünk van.

— Mindig tiszteletben tartottuk a sportszerűség elvét — zárkózott magába egy újabb illetékes. — — Versenyezni csak egyenlő feltételek mellett szabad. Nos, a mi sportolóink annyival jobbak ellenfeleiknél, hogy kellett végre valamit tennünk e kirívó és a fair play szellemével merőben ellentétes állapot megszüntetésére.

A következő illetékes még izgalmasabb magyarázatot tartott meg magának.

— Nézze kérem, az étkeztetési vállalat még nem teljesítette a harmadik negyedévi szalmonella tervét. Valamit tenni kellett, mert végül még nyakukon marad a készlet s akkor a jövő évi keretet jelentősen csökkentik. Bizonyára egyetértünk abban, hogy jelen gazdasági viszonyaink mellett ez megengedhetetlen. Végül még adót is vetnek ki rájuk.

— Miféle adót?

— Kétfélét. Minthogy az ilyenfajta mérgezés ragályos és fonyasztólag hat — ragadót és sorvadót.

Az utolsó illetékesből sem sikerült akár egy árva szót kihúznunk.

— Csacsi félreértés az egész. A szóbanforgó megrendelést ügyfelünk, Salamon Ella írta alá. Aztán úgy jártunk vele, mint a kezdő gyógyszerész a körzeti orvos receptjével. A szállító a Salamon Ellát salmonellának olvasta. De becsületére váljék, hogy ezt a rendelést aztán betű szerint teljesítette is.

* * *

Még egyszer sorra vettem ezeket a lehetséges magyarázatokat és rá kellett jönnöm, hogy úgy ahogy van tiszta szamárság.

Olyan szamárság, mintha azt mondanám, hogy — hehe — az Ökölvívó Szövetségnek két hónapja nincs főtitkára.

Pedig az Ökölvívó Szövetségnek négy hónapja nincs főtitkára.

Hehe.

Peterdi Pál

NÖVEKVŐ IDEGENFORGALOM

– Miért nem akkor nézegettek minket, amikor még jól ment nekünk?

– Nem maradt le semmiféle tizedesvessző, ez forint, és nem pengő!

SZILÁNKOK

MÁV

— Mozdonyvezető úr, dupla borravalót adok, ha nem lesz több késésünk másfél óránál.

CSATÁR

— *Egyetlen meccsen négy gólt lőttem, ami ugye nem csekélység? Igaz, hogy öngólok voltak.*

MAZOCHISTA

— Szeretnék új ismeretségeket kötni, hogy még több emberben csalódjak.

ÉBREDÉS

— *Ha reggel kipihenten ébredek, sokkal könnyebben megy a lazsálás.*

HELYESLÉS

— Én helyeslem, ha a fiatal lányok csak külföldi férfival állnak szóba.
— Miért?
— Mert egy hónapra Párizsba utazom.

AGRESSZÍV SZERELMES

— *Boldoggá teszlek, ha belegebedsz is!*

SIKERES ÉLET

— Az én gyerekkori álmaim már csecsemőkorban megvalósultak.

AJÁNDÉK

— *A menyasszonyom már most elkérte a karácsonyi ajándékot, mert azt mondta, lehet, hogy addig szakítunk.*

PROBLÉMA A LAKÁS

— Nekem ebben az életben nem lesz önálló lakásom. Talán majd a következő életben.

BARÁTSÁG

— *Képzelje, a legjobb barátom megszökött a feleségemmel. Azóta még jobb barátom.*

NYUGDÍJ

— Most, hogy elértem a nyugdíjkorhatárt, életemben először dolgozni fogok.

KÉRÉS

— *Nem tud ajánlani egy nálam gyengébbet, akit megverhetnék?*

PIACON

— Önnek gyanúsan olcsó árai vannak. Biztosan lopta a gyümölcsöt.

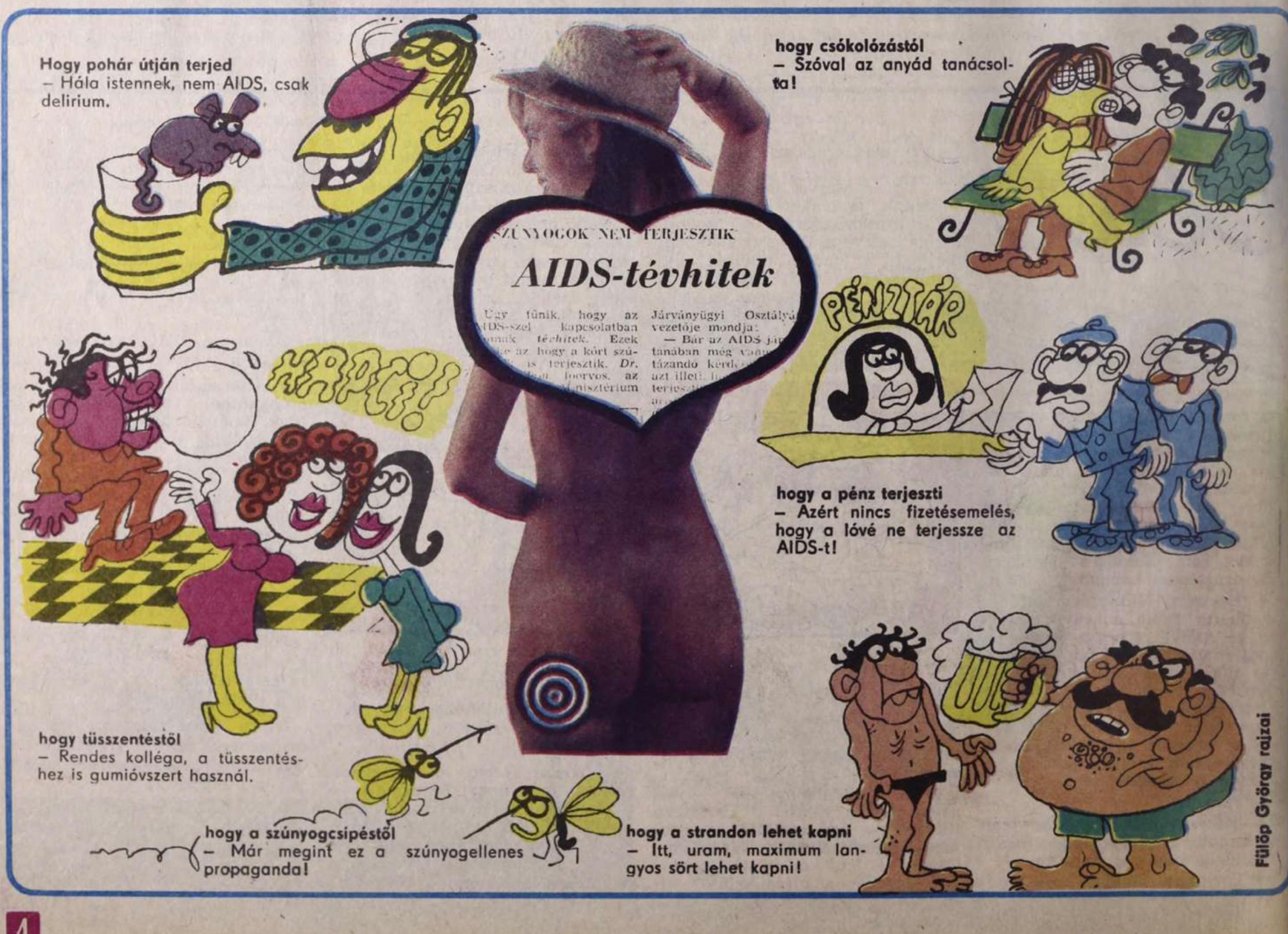
NÁSZÉJSZAKA

— *Legyünk ezután csak jóbarátok — mondta az újdonsült férj.*

BARÁTI SZÍVESSÉG

— Nincs valami jó ötleted? Veszekedni szeretnék a feleségemmel és már kifogytam minden témából.

Galambos Szilveszter

A szövetségi kapitány lemondott

AZ A GYANÚNK, NEKÜNK IS LESZ MIRŐL...

– Majd belenő a gyerek.

– A Marutik mellett ilyeneket is importálunk.

CSIPKÉS KOMBINÁT

A Békatartósító Kombinát nagy eményre készült: bizonyos jól-jékozott személyek tudatták a zérigazgatóval, Leveli Bélával gy a felügyelő tárca minisztere rom hónap múlva, szeptember todikán tíz és tizenöt óra között

neglepetésszerű spontán látoga-ást tesz. A vezérigazgató termé-zetesen azonnal összehívta a ombinát szűkebb vezérkarát, s ejelentette a negyedév múltán esedékes meglepetésszerű miniszteri vizit hírét.

— A miniszter elvtárs spontán látogatást tesz nálunk, ez bizonyos, mert az mondta, aki most írja neki a spontán tizenötoldalas beszédet. Mi természetesen meg fogunk lepődni a magas megtiszteltetésen, hogy a miniszter elvtárs, miután vásárolni ment a közeli csarnokba, hozzánk is beugrott, majd én spontán fogadóbeszédet mondok, amit Varangy kartárs állít össze, körülbelül tíz gépelt oldalon. Ezután a mintegy véletlenül épp ott levő díszruhás úttörők virágokkal a kezükben megrohanják a miniszter elvtársat és kíséretét, majd átadják a csokrokat és a virágokat az elvtársaknak. A sor végén állónak elég a puszi, mert az a sofőr lesz. Kecskebé kartárs, kérlek intézkedj a spontán virágok spontán beszerzéséről. Végezetül kombinátunk épületének homlokzatára célszerű lenne valami aktuális jelszót festeni; ami utal a békákra, meg a tartósításra!

A vezérigazgatói utasítások elhangzását követően a kombinát a felbolygatott méhkashoz hasonlított, mindenki a spontán látogatás lázában égett, dolgos kezek csinosították kívül-belül az épületet, az irodai dolgozók kommunista szombatokon készítették a cég eredményességét illusztráló, optimálisnál optimálisabb adatokat tartalmazó jelentéseket.

A jelszó megfogalmazásával és felfestésével Balázs bácsit, a téemkások öreg festőjét bízták meg, aki a munkát becsülettel el is vé-

gezte, s egy nap múlva már ott ragyogott a transzparensen, hófehér alapon vörös nagybetűkkel a következő szöveg:

„Egy a jelszónk, tartós béka
Termelésünk ezer véka
Per nap."

A téemká vezetője, amint megpillantotta a feliratot, magához hívatta Balázs bácsit.

— Ejnye öreg, hol él maga? Az ötvenes években? Arról nem beszélve, hogy mi az a per nap.

— Hát, hogy nem évente, hanem naponta tartósítunk ennyi békát, csak másképp nem tudtam a szövegbe helyezni — védekezett a becsületben megőszült festő.

— Na, Balázs bácsi, írjon valami mást, és ne legyenek azok a hivalkodó nagybetűk. Csak szerényen, ahogy a miniszter elvtárs szokta mondani.

Másnap már új felirat ragyogott, vörös alapon apró fehér betűkkel.

Az újabb, korszerű jelszó így hangzott:

„Kombinét, kombinét, csipkés kombinét /Ad törzstagjainak a kombinát / Ad törzstagjainak a kombinát"

A miniszteri vizitre végül mégsem került sor, ugyanis a kombinát szédítő sebességgel csődbe jutott. Persze, teljesen spontán.

Vezda János

– Az igazgató elvtárs azt állítja, hogy ebből az alagútból ki lehet jönni...

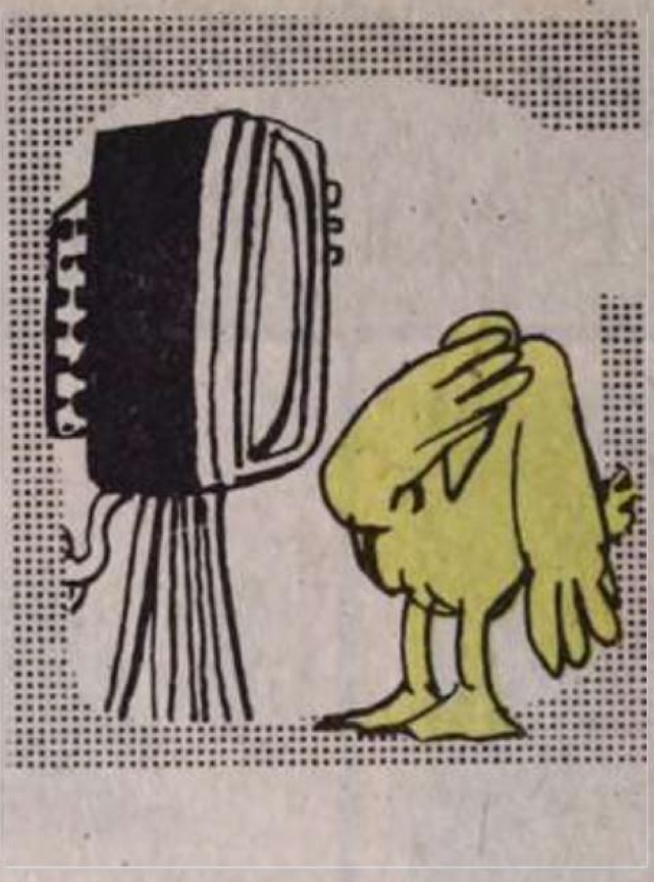
POZITÍV HŐS

– Nem köszönök neki, megtudtam, hogy negyven éve ő teszi a lakossági bejelentéseket.

TURISTAÚT UTÁN

Padló és dobogó

Szegény Verdi lemaradt a dobogóról. Csak negyediknek futott be Wagner, Liszt és Bach után, legalábbis tévésorozatként. Most már ki kíváncsi kilenc héten át tartó életére? Belerogygyantunk mi már e zeneszerző-életrajzokba, igazán jöhetne már egy festő vagy egy író, mit tudom én, Van Gogh, Turgenyev, Szilvási Lajos, csak úgy, a változatosság kedvéért. Bizony, a derék Verdin kifogott a végzet hatalma, ami nem csoda: annyi már a tengeri-herkentyű tévészéria, hogy mindegyikük végignézéséhez nyugdíjasnak kell lenni.

Szellemi kultúránkat egyébként egész évre szóló ömlesztett anyaggal gyarapította a tévé az Alkotmány ünnepén (versek, kisprózák, a korona viszontagságai, stb.). Még soha annyi nemzeti identitás belénk sulykolva nem lett, mint ezen az egyetlen napon. Jó, jó, nem mondom, volt (volt? *van!*) behozni valónk, de ezt valahogy el kéne osztani úgy, hogy az év többi napjára is jusson egy kevés.

E napokban egyébként a szellemi kultúránál is inkább dagasztotta honfiúi kebelünket és forrasztott egységbe még halálos ellenségeket is a testi kultúra, azaz a sport. Először is, ugye, lenyűgözve észlelhettük, hogy egy padlóra került csapat (nem a labdarúgó-válogatott, hanem az öttusázóké) hogyan képes négy nap alatt a dobogó tetejére föltornászkodni. Mert azt sűrűn látjuk, hogy fölöttébb illetékes személyek ellovagolják magukat, akárcsak öttusázóink, de ebből még egy fia aranyat nem látott az ország, sőt. Ennek nyilván az az oka, hogy akik ellovagolják magukat, azok többnyire egyéb tusákban sem jeleskednek: rosszul vívják meg a megújulásért zajló csörtéket és vaktában lődözik el a fölvett kölcsönöket (tán mert rosszul látják a célt). Így aztán nem csoda, ha csak a két utolsó tusában jeleskednek: az adósságban való úszásban és a kölcsönért való futásban, ami persze kevés, ezzel még a dobogó közelébe sem lehet kerülni a padlóról. És nem tudom, nem azok a fiatalok öregbítik-e inkább a magyar név dicsőségét, akik — mint Darnyi Tamás vagy Szabó Joe — adósság helyett a vízben úsznak gyorsan, és olyan aranyakért futnak az emelvényre, amelyeket nem kell visszafizetnünk. Lám, a nehézségekkel is Komáromi Tibor birkózik meg jobban, mintsem a többszöri megintés és békapozitúra ellenére is csak tessék-lássék győzködő ipari káderek serege. (Hja, győzködni könnyű, főleg másokat; győzni nehezebb.)

Egyszóval fölemelő volt ez az augusztusi sportkavalkád, habár nem szeretném, hogy Danaé... eh, mit is beszélek; *dunai* hazánkat megint csupán az ilyen sportbéli aranyesők termékenyítenék meg, akárcsak a helsinki olimpia idején. Ez szerencsére nem fenyeget, amíg olyan ünnepelt mágusok járnak-kelnek köztünk, akik foci helyett rossz modorral kombinált pankrációt oktatnak jódolgukban, és képesek rá, hogy *1.* a dobogó legfelső fokáról a padlóra küldjék saját csapatukat, *2.* már az első zivatarfelhők föltűnésekor *lemondóan* cserben hagyják valamennyiünkét. S amíg — másfelől — az MLSZ meg az ÁISH nem a magyar labdarúgás, hanem a Honvéd belügyének tekinti (lásd Somogyi Jenő tévényilatkozatát), hogy mikor állhat Détári a válogatott rendelkezésére és mikor nem.

Darnyi úgy lett kétszeres Európa- és világbajnok és úgy úszott világcsúcsokat, hogy előzőleg négy műtéttel mentették meg a megvakulástól. Őt állítanám példának mindazok elé, akik ha nem vakok is, sok minden visszásság fölött ma is szívesen hunynak szemet. S példának állítanám Fábiánt, Mizsért és Martineket, akik megmutatták, hogyan lehet szívvel és összefogással fölkelni a padlóról. Őket kövessük még akkor is, ha a siker tán nem lesz is akkora, mint az övék (nem lendíti hazánkat a világ élére), s nem is négy nap alatt fog megszületni.

Timár György

— Miért lőtt rá arra a férfira?
— Azt hittem, őzbak.
— És mikor jött rá, hogy nem az?
— Amikor visszalőtt rám.

FOTÓSAROK

INDUL AZ ÁGYTAXI

A közeli jövőben új szolgáltatással várják az utazókat a taxivállalatok: indul az ágytaxi! A várhatóan nagy érdeklődésre számot tartó járművek kezdetben kísérleti jelleggel éjszaka közlekednek, de, amennyiben igény lesz rá, később nappali alvók is igénybe vehetik.

A közönség jobb kiszolgálása érdekében az ágytaxik különleges felszerelési tárgyakkal lesznek ellátva: minden utas hordozható tévékészülék mellett szunyókálhat, sőt, egy ismert külföldi álomfejtő ébredéskor elmondja neki, hogy mit jelent, amit álmodott.

Az ágytaxizásnak szigorú szabályai vannak: ezek a járművek ébren lévő embert nem szállítanak. (Ez természetesen a gépjármű vezetőjére nem vonatkozik, ő nem köteles aludni!)

Ha a kísérlet beválik, a tervek szerint alvó villamosokat, alvó metrószerelvényeket is indítanak, sőt, a távoli jövőben alvó városok építéséről is szó lehet.

efespé
(MTI Fotó)

XIV. BEFEJEZŐ RÉSZ

150-szer „Kapcsoltam"

SAJNOS CSAK A TÉVÉBEN...

Sportsikerek futószalagon

MINT AZ ÖTVENES ÉVEKBEN? JAJ!

ÚJ FÖLDTÖRVÉNY

– Bajban vagyok, pajtás, most, hogy a nejemnek is lehet egy telke, nekem meg egy házam, nem muszáj elválnunk.

ESŐS PROGRAM

– Ha nagyon unatkoznak, Mister, kölcsön adom az unokám „Gazdálkodj okosan!" társasjátékát...

Az igazgató megkérdezi a beosztottjától:

— Mondja, maga hisz a túlvilági életben?

— Ugyan igazgató úr... Tulajdonképpen miért kérdi ezt tőlem?

— Tegnap, miközben maga a kedves nagyapja temetésén volt, ő benézett hozzám és magáról érdeklődött!

*

— Kölcsön tudna adni holnapig ezer forintot?

— Rendben van, de ha holnap nem adja meg, akkor soha az életben nem adok magának kölcsön!

— Jól van, akkor inkább 3 ezer forintot adjon!

JÁR A SZÁM...

Számtalan könyvet olvastam már életemben, de igazán számottevőt csupán egyet.

Az 1—4208280076-ot, amely Szilágyi Tibor színészről szól.

A könyv nemcsak nekem tetszett, hanem a 2—5607230012-es feleségemnek is, aki főleg az UZ 12—80-as, 1978-as Trabantunkban — míg én vezettem — olvasta.

Fiam, az 1—7812011214, inkább a sci-fi-t kedveli. Most éppen az 1246-os ügynök nem válaszol című művet böngészi.

Erről jut eszembe, hogy napok óta a 2—2104130022 (az anyósom) telefonja sem válaszol, állítólag beázott. Hiába hívtam a 444-444-en a szerelőket, a mai napig, 1987. 09. 01-ig nem jöttek ki.

Mint ahogy a fizetésemből, abból az 5500 forintból sem tudok kijönni. Ha bemegyek a 806. számú élelmiszerboltba és a 203-as ruházati áruházba, alig marad valami a borítékban, nem szólva arról, hogy havonta 100 forintot kell befizetnem az 503-879316-os átutalási betétszámlámra. Hétfőnként felhívom a 388-900-on a „Halló, itt vagyok!" riporterét, az 1—420822800076-ot. Ja, bocsánat, ő Szilágyi János, nem Tibor. Jánoskám, mi a személyi száma?

Nem tagadom, tele vagyok a számokkal. Valamikor csak a fegyházakban számozták be a rabokat, ma mindnyájan számon vagyunk tartva. Személyi számon!

Lidérces álmaimban számháborúzom. Például: 1—4502211234! 2—4802301111! vagy: 1—5411120033! Tessék kiállni a játékból! Le vagytok olvasva!

Apropó, olvasás. Az 1—4208280076 után, várom az újabb életrajzi könyveket, természetesen megelégszem a személyi számmal is. Így aztán nem fordulhat elő, hogy azonos című könyvek születnek. Meg aztán, így sokkal könnyebb megjegyezni...

A cikk végére illene valami jó slusszpoént kitalálni, dehát a jó poén ma olyan ritka, mint a fehér holló.

— Püff neki, holló!

Erről meg az irányítószám jut az eszembe.

Tessék mondani, csoda, ha ezek után remeg a szám?

Kemény György

Utóirat: Csakazértse közlöm a személyi számomat, ahhoz egy kicsit már öreg vagyok...

— Anyu, Péter azt mondta, én vagyok a legédesebb lány a világon. Meghívtam a névnapomra?

— Várj még ezzel. Hadd ringassa magát továbbra is ebben a szörnyű tévedésben!

*

— Azt ígérte, hogy eljön megjavítani a csengőmet!

— El is mentem, de hiába csöngettem, senki sem nyitott ajtót!

*

— Ne kiabálj, Pisti, mert látogatónk van.

— Honnan tudod?

— Anyu nevet apu viccein...

*

— Nos, hogy tetszik a tolvaj új figurája az új színdarabban?

— Valóban élethű! Minden szavát lopta!

JÖHET A KÖVETKEZŐ

MEG KELLENE PRÓBÁLNI

– Hátha jobban menne szövetségi kapitány nélkül!

Ki VAGYUNK OKTATVA

FELSŐBB MATEMATIKA

– Kovács, maga pincérkedett a nyáron, fejtse meg ezt a cechet . . .

KATONADOLOG

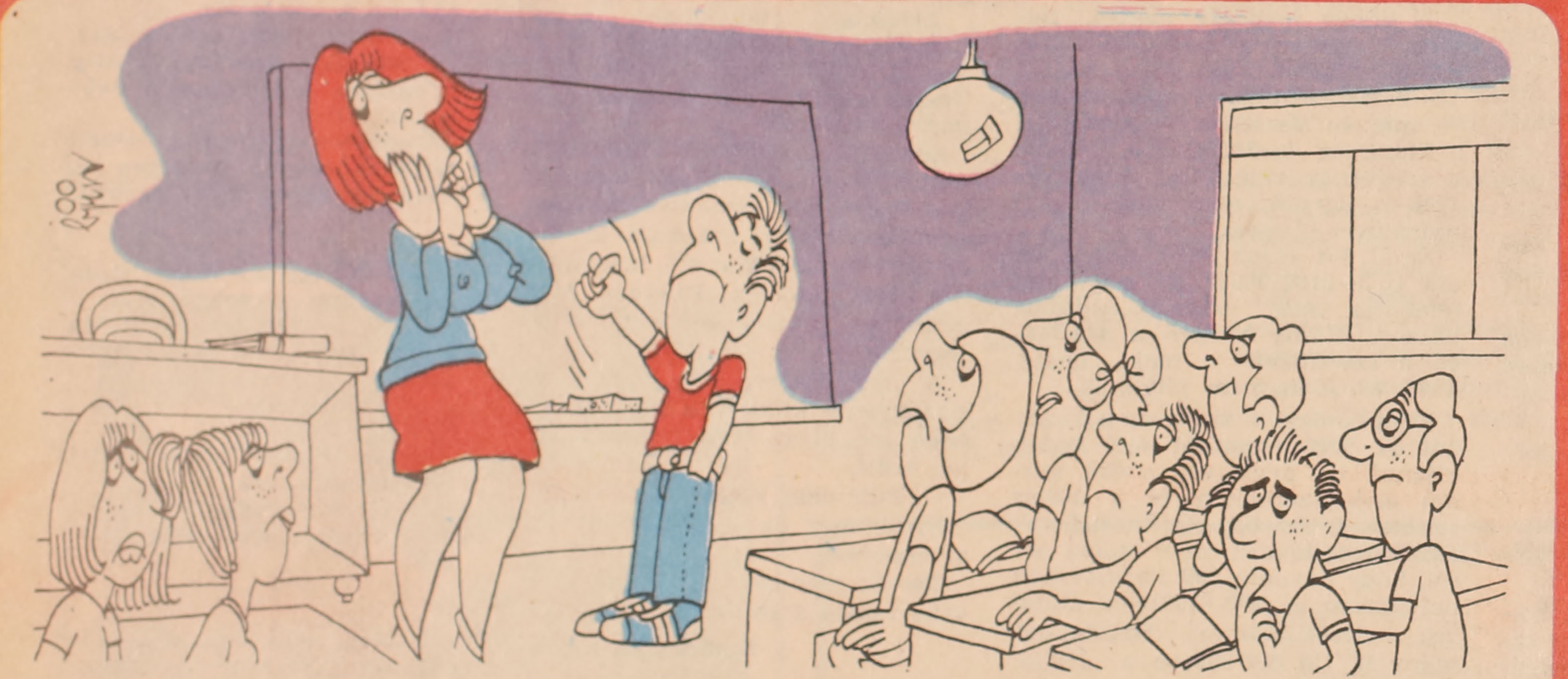
– A gránátot ne vágd oda!

– Most bemutatom, fiam, hogyan lehet tíz fasírtból harmincnégyet csinálni.

– Kilencven százalékot ismét elvonunk az eredményből, a többi tízből fejlesszen! Világos?

– Ezt üzeni az apukád a szülői munkaközösségnek?!

GYEDEN

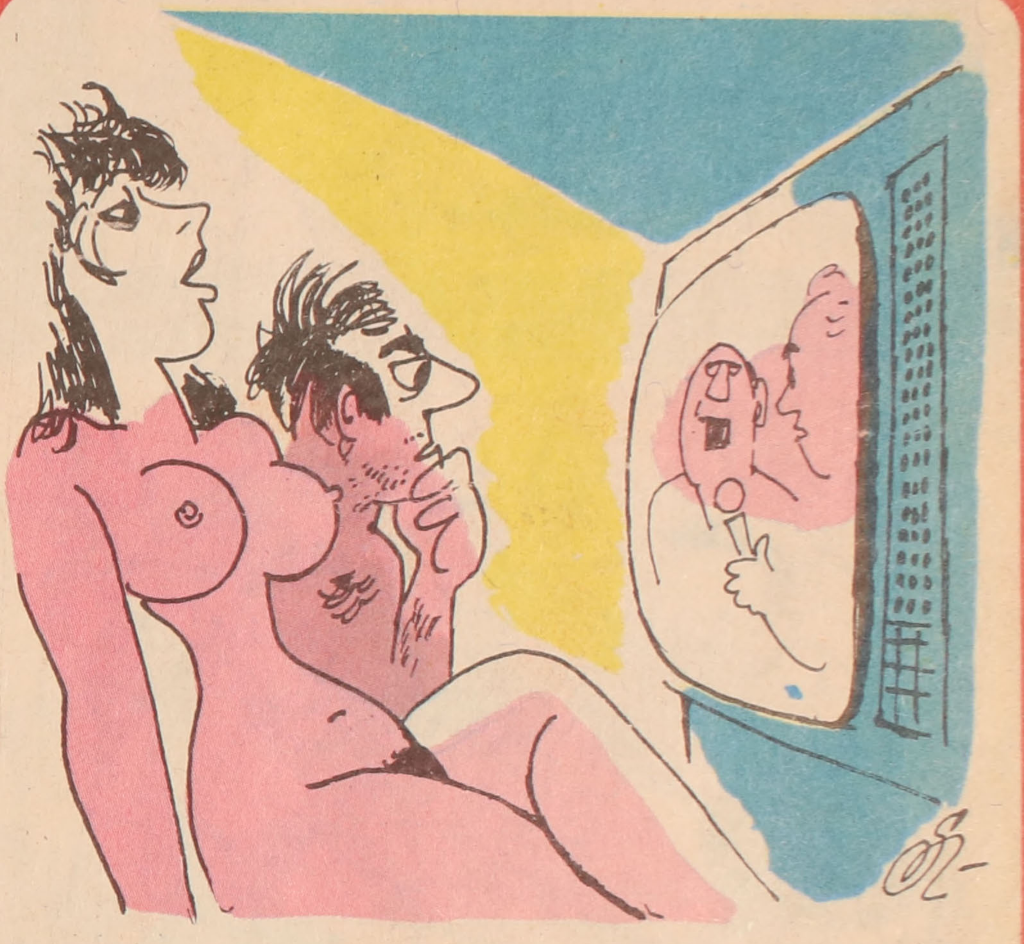

– Vigyázz, az nem a tej, hanem a cseresznye!

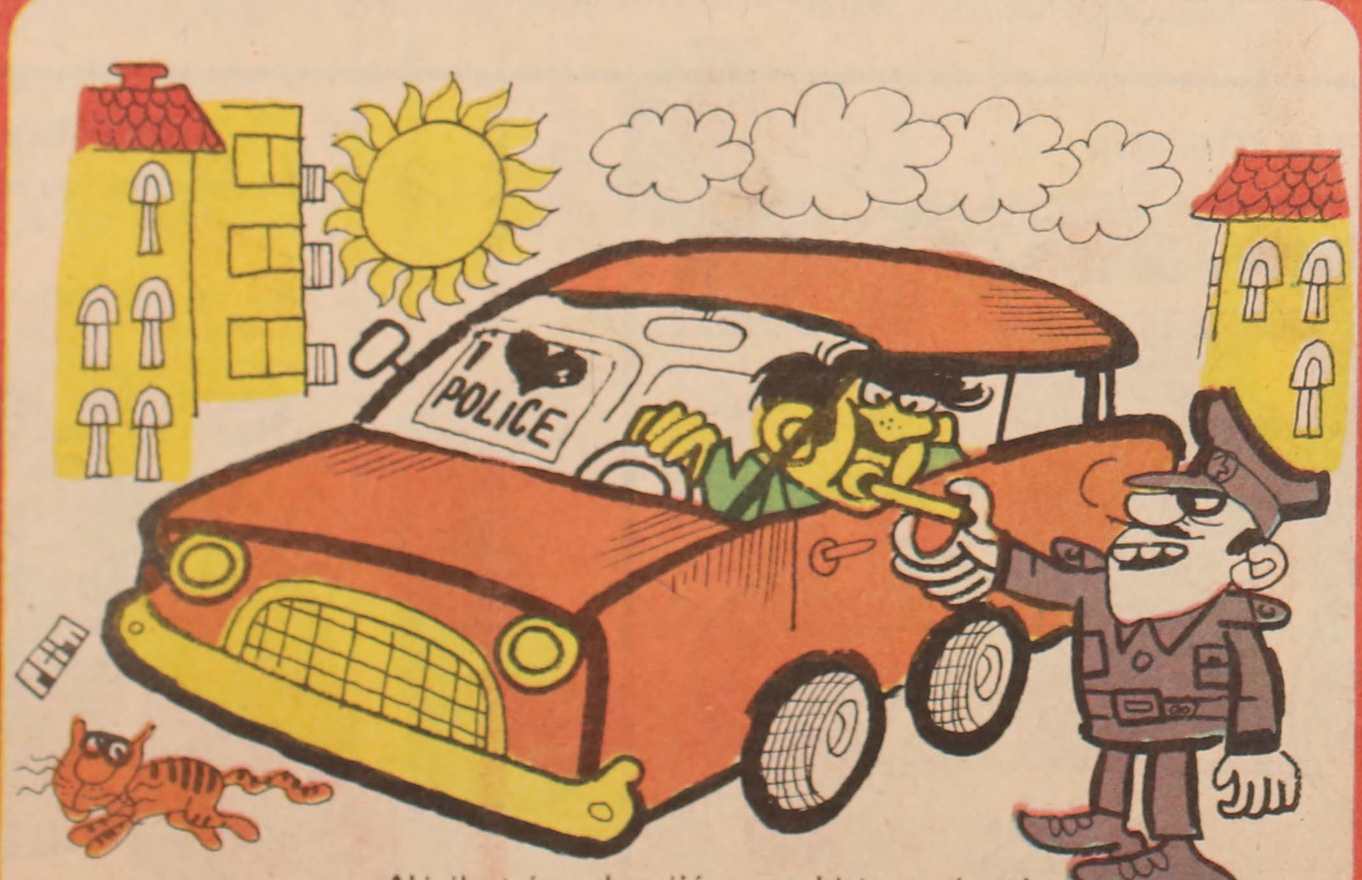
T. A.

– Fiam, lökdösődj te is! Mit gondol így rólad a tanító néni?!

– Esküszöm, Laci, azt se tudom, fiú vagyok vagy lány?

– Aki ilyet ír a kocsijára, az biztosan ivott!

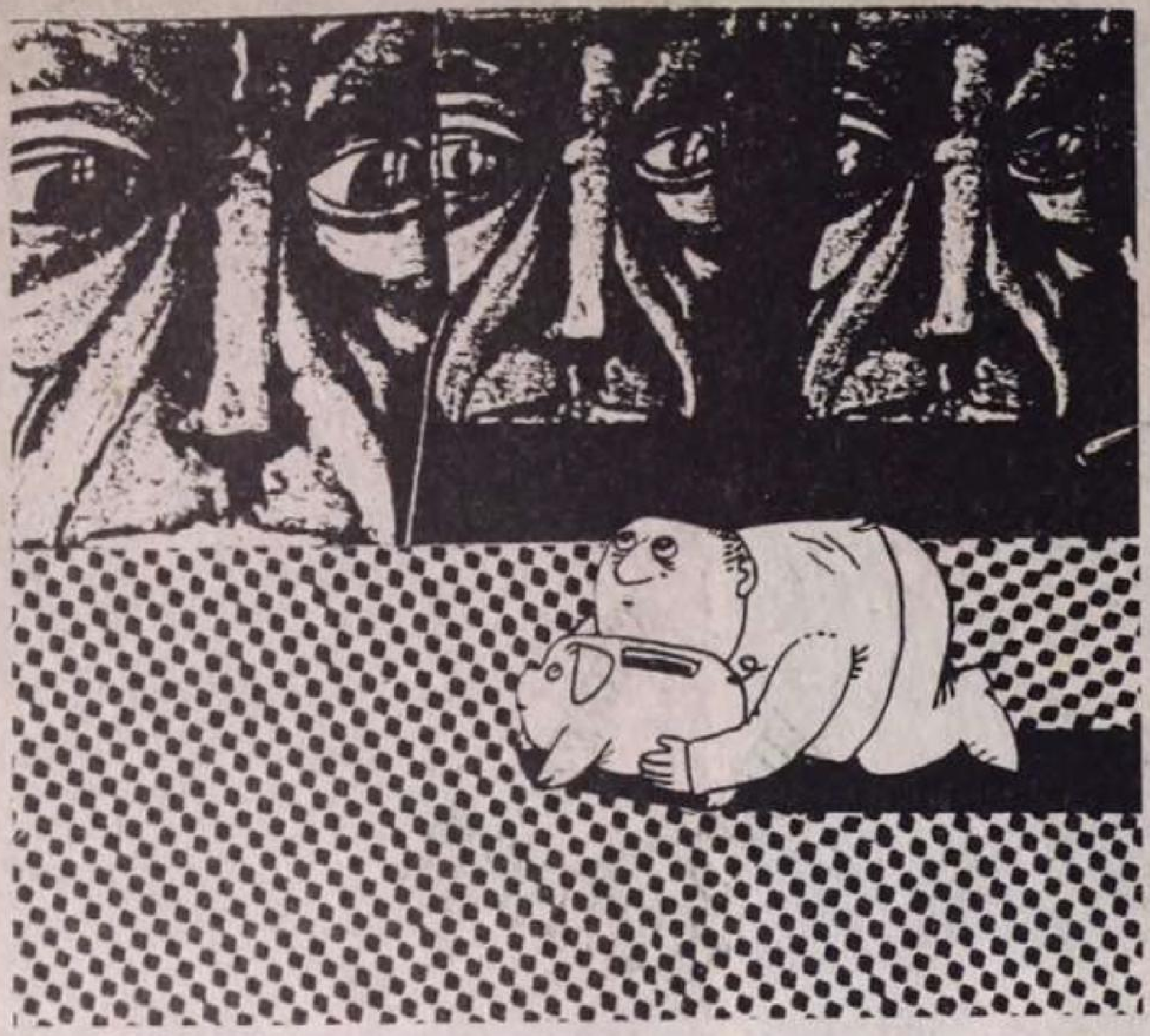
– Hallod, miket mond a Szabad Európa a gazdaságunkról?!

NYÁRI GYEREK

– Menj, foglalkozzál szépen az ügyfelekkel!

ADÓÜGYI KÖZÉRZET

IDŐSZÁMÍTÁS

– Ezt hallgassátok meg! Még az első nagy alkoholár-emelés előtt történt...

FUTBALL-HISTÓRIA

Egy futball-rajongó történész megírta Magyarország történetét – a magyarok bejövetelétől napjainkig. Munkájából most elsőízben adunk részleteket.

Az egész azzal kezdődött, hogy Ügek vezér neje, Emese álmot látott. Álmában csodálatos csatártehetség jelent meg előtte, akit hamarosan meg is szült, s mivel álmában látta meg először, elnevezte Álmosnak, Álmos fia, Árpád, örökölte apja tehetségét, eleinte centercsatárt játszott, majd később szövetségi kapitánnyá választották. Az ő vezényletével játszottak a magyarok előbb az avarok, majd a be-

senyők és a kazárok ellen; ezek már elpuhult futballt játszottak ebben az időben, így nem csoda, hogy valamennyi mérkőzésen a magyarok győztek.

Rövidesen remek stadiont építettek Magyarországon, s innen indultak gyakorta külföldi meccseikre, egy kis valutaszerzésre. Sajnos e kalandozások több ízben kudarccal jártak, így például Augsburg mellől tönkreverve jöttek haza, úgyhogy sokáig nem is mertek találkozni az elkeseredett szurkolókkal.

Voltak jobban sikerült külföldi mérkőzések is. Egy Botond nevű csatár Konstantinápolyban a görögöknek akkora gólt lőtt, hogy kiszakadt az egész kapu. Szent Gallennál már rosszabbul jártak, mert miután legyőzték a svájci válogatottat, a győzelem örömére úgy leitták magukat, hogy súlyos eltiltással végződött a túra.

Végül egy István nevű szövetségi kapitány rájött, hogy külföldön nincsen sok keresnivalónk, idehaza kell megalapozni a magyar futball világhírnevét. Letelepítette a csapatokat, s heti öt-hat szürke, de kitartó mérkőzéssel elérte, hogy a magyarok technikája egyre jobban fejlődött, hamarosan elérték a nyugati csapatok színvonalát.

Most már jöhettek a nemzetközi válogatott mérkőzések. Előbb Nagy Lajos, majd Hunyadi János szövetségi kapitányok vezényletével legyőzték az olaszokat és a törököket, Mátyás edzősködése idején pedig már a németeket is legyőztük saját pályájukon. Sajnos ezután a fiúk elbízták magukat, az egyéni érdekek érvényesülése jelentkezett, így nem csoda, hogy 1526-ban a töröktől megsemmisítő vereséget szenvedtünk.

E vereséget százötven évig nem tudtuk kiheverni. Végül külföldről, Ausztriából szerződtettünk edzőket, ezek vezetésével győzelmet is arattunk a törökökön, sajnos a német edzők idegen érdekek képviselői voltak, s a magyar csapat legjobbjait besorozták az osztrák csapatokba.

A XVII. századtól ismét megkezdődött a harc az önálló magyar futball kialakításáért. Ebben az időben különösen Thököly Imre és Rákóczi Ferenc vezetése alatt értek el jelentős sikereket a fiúk. Új gyönyörű dresszeket is kaptak ekkor a csapatok: vörös dolmányt, barna kacagányt és sárga csizmát, fövegjükön fehér kócsagtoll lengett.

Következett a reformkor: a csapatok vezetői ekkor összeültek és megbeszélték, hogy milyen reformokat kellene bevezetni a magyarok játékában. Sok sikeres kísérlet is történt, több válogatott meccsen győztünk, végül azonban az erősebb csapatoktól szomorú vereséget szenvedtünk.

Azóta váltakozó sikerrel vívtuk mécscseinket. Eleinte általános csüggedés fogta el az egész magyar futball-közvéleményt, aztán kezdtük csapatainkat fokozatosan építgetni. Két orkán időközben

csaknem teljesen tönkretette a játékteret. A második orkán után új füvet ültettünk, kicseréltük a kapukat és a lelátókat, új vezetők és játékosok kerültek a csapatokhoz, s egyre biztatóbban fejlesztettük játék-stílusunkat. Megbízható kapcsolatokat építettünk ki a különböző országok labdarúgásával, s bár még vannak hibák a labdakezelésünkben, még nem mindig pontosak az átadások, de lelkesedéssel, teljes erőbedobással és összefogással új sikeres bajnoki és válogatott mérkőzések kibontakozása elé nézünk.

B. Szilágyi János

STATISZTIKUS

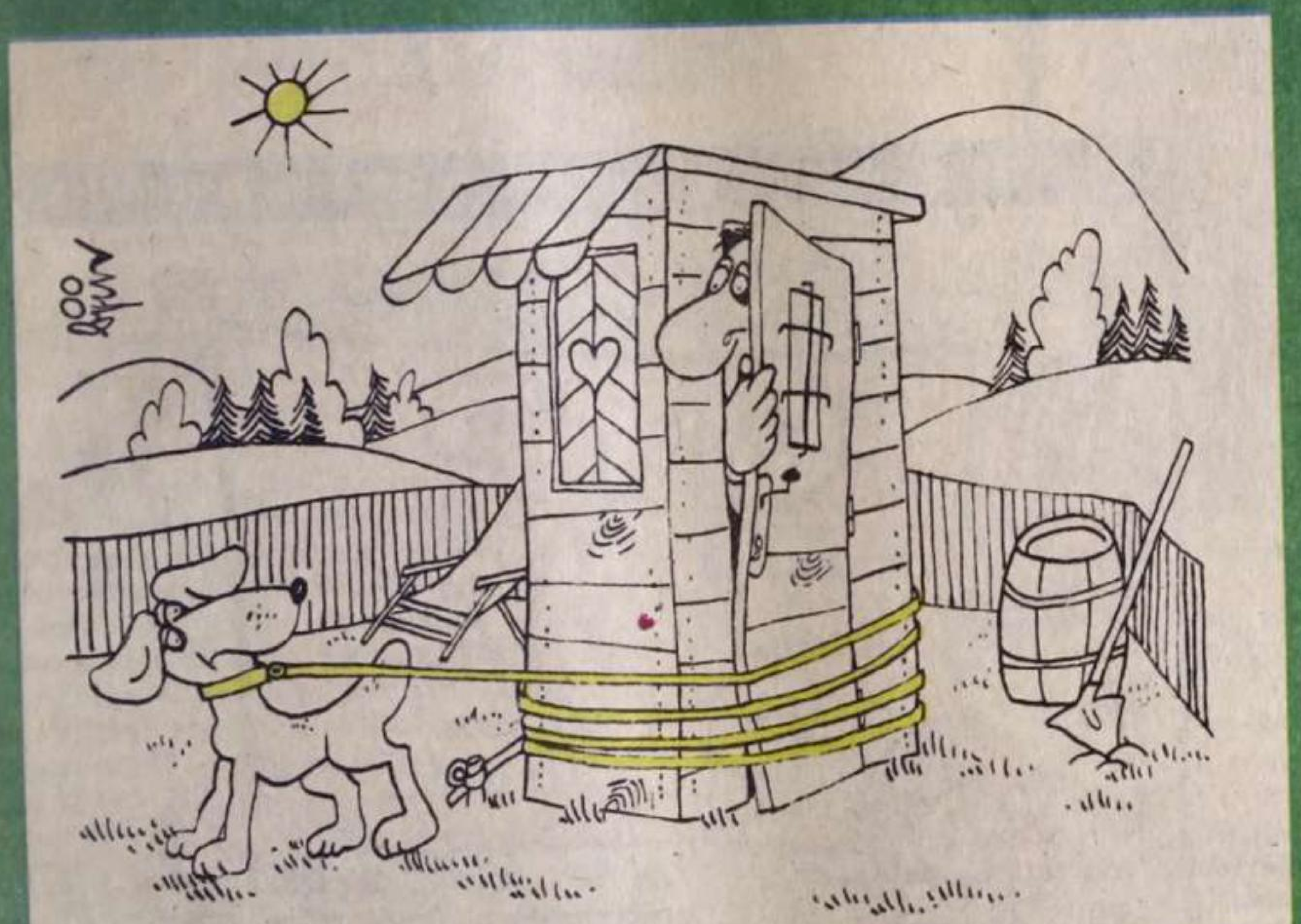
– A Bosnyákon viszont a tavalyinál 53,7 százalékkal jobban sikerült az aratás.

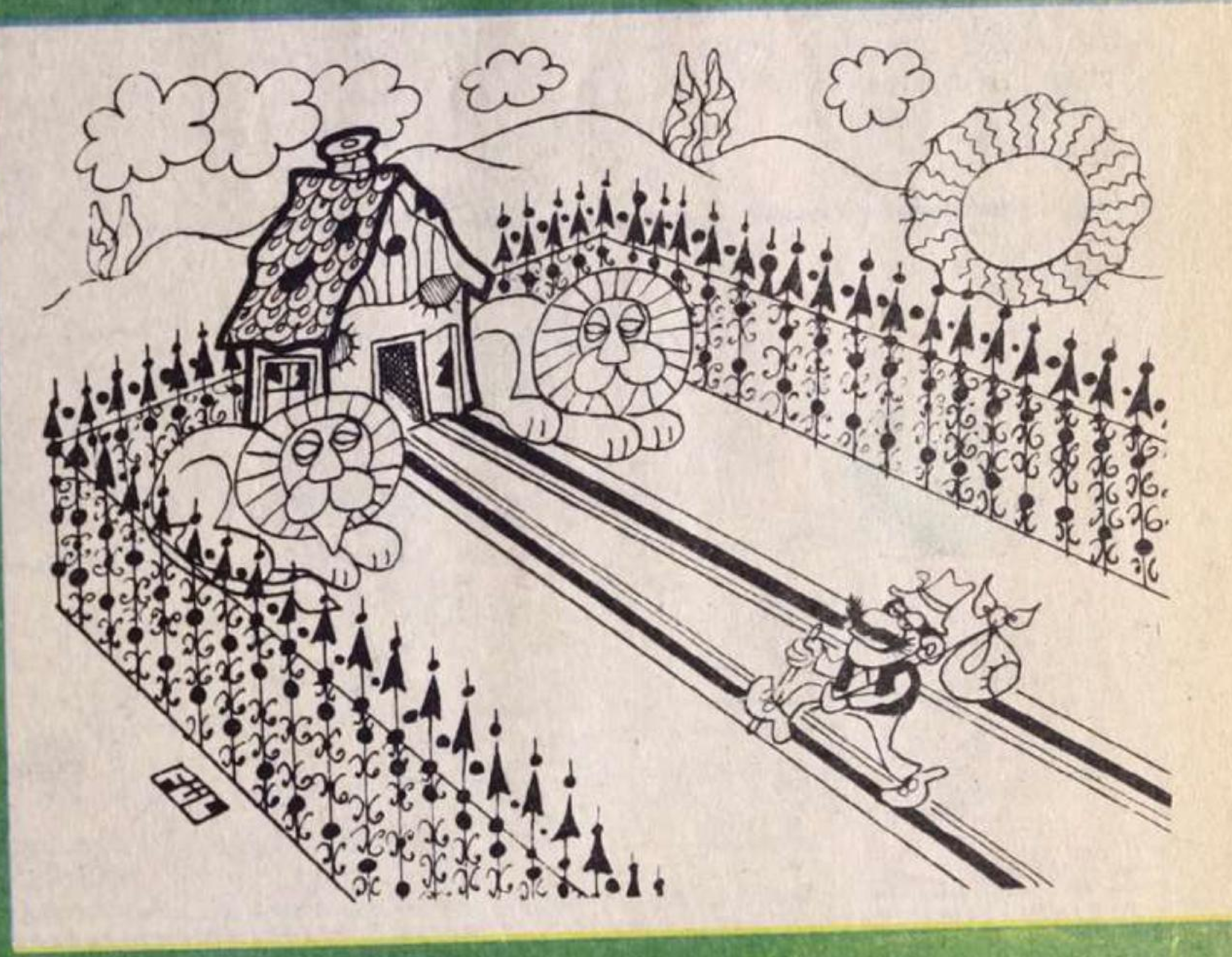

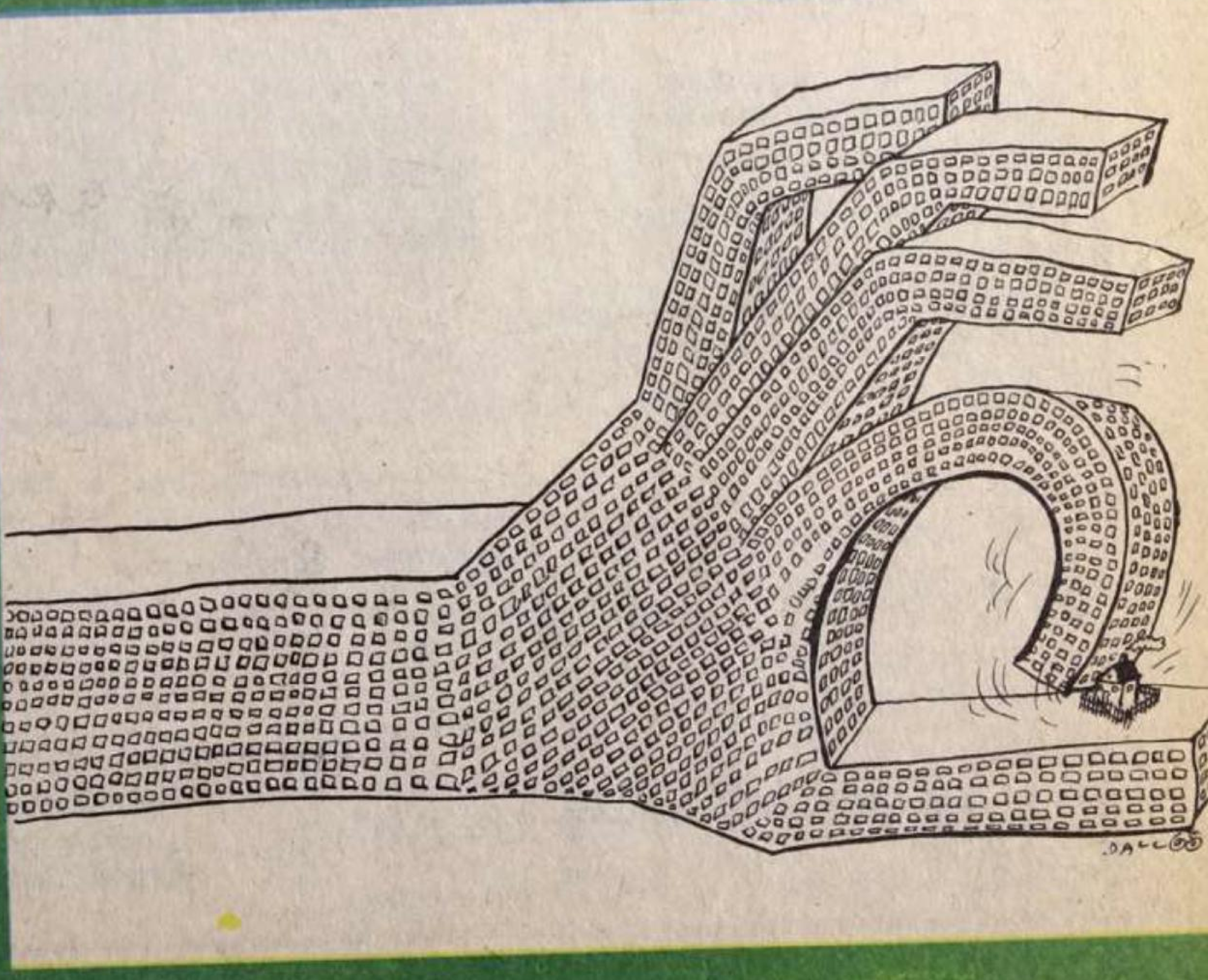
KULIPINTYÓ

BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, LEHOCZKI, DALLOS

BAKI BAKI HÁTÁN

A Szovjetunió és Ausztria közti „*jószomszédi* viszony"-ról értekezik a Magyar Nemzet.

A jó viszonyt megértem, csak a szomszédit nem. Vajon melyik nem létezik a cikkíró szerint: Lengyelország-e avagy Csehszlovákia? Netán Magyarország?

●

Ugyszintén a Magyar Nemzetben olvastam a Le Castellet-ben található, rendkívül érdekes, „*3813 km hosszú*" autóverseny-pályáról.

Eltöprengek: hogyan férhet el ekkora pálya a kis Le Castelletben? Legföljebb úgy, hogy *ezer* megtett kört veszünk *egy* hossznak.

●

Még mindig számok. Az Élet és Tudomány „*néhány nanogramm*"-nak nevezi a tíz grammot.

Az a „néhány", ha értesüléseim pontosak, kereken *tízmilliárd*...

●

Téves hír: „Móricz Zsigmond Egyesületet hoztak létre a nagy író *szülőhelyén, Leányfalun.*"

Szükség is volt erre az egyesületre, ha lám, még a Magyar Televízió illetékes (?) szerkesztői sem tudják, hogy a nagy író, jóllehet nyaralója valóban Leányfalun volt, születni *Tiszacsécsén* született!

A dél-amerikai ajánlási bélyegekről olvasom a Filatéliai Szemlében: „Szerepel rajtuk a *Certificado (= ajánlott)* szó is."

Hm. Legjobb tudásom szerint a „certificado" jelentése: *igazolt*. A kettő nem ugyanaz. A pontos fordítás például mindenkinek melegen *ajánlott*, ám a fönti esetben *igazoltnak* aligha nevezhető.

●

Gyimesi hosszabb idő után az NDK labdarúgó-válogatottja ellen öltötte ismét magára a címeres mezt. Hogy mennyi idő után, arra nézvést eltérőek a vélemények. A Magyar Hírlap munkatársa szerint Gyimesi az NDK-meccset megelőzően „*1984. június 6-án, a belgák elleni mérkőzésen*" játszott utoljára a válogatottban. Ezzel szemben maga az érintett fél mit állít a Népszabadságban? Íme: „*Legutóbb 1985 decemberében, a Dél-Korea eleni 1-0-ás mérkőzésen szerepeltem a válogatottban.*"

Ami engem illet, én Gyimesinek hiszek...

●

„Meggyújtott *kandalláberek*"-ről tesz említést az ifjú sportriporter. Nem válnék kárára, ha megtanulná, hogy az említett tárgyaknak semmi közük a kandallóhoz, tekintve, hogy közük a *candelához* (gyertya) van, következésképpen jobbára csak *kandeláberek*, középen e-vel.

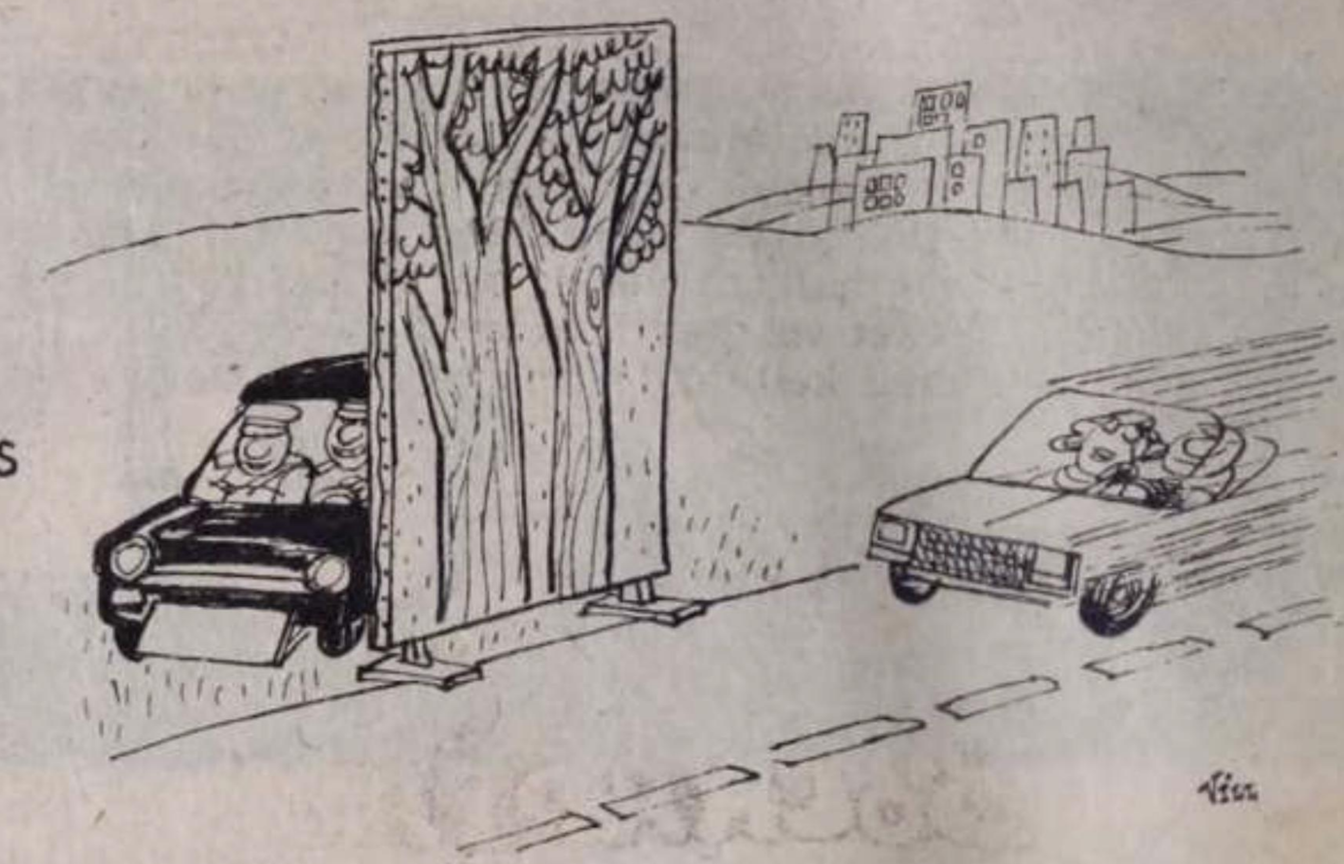
(timár)

MAI JELKY ANDRÁS

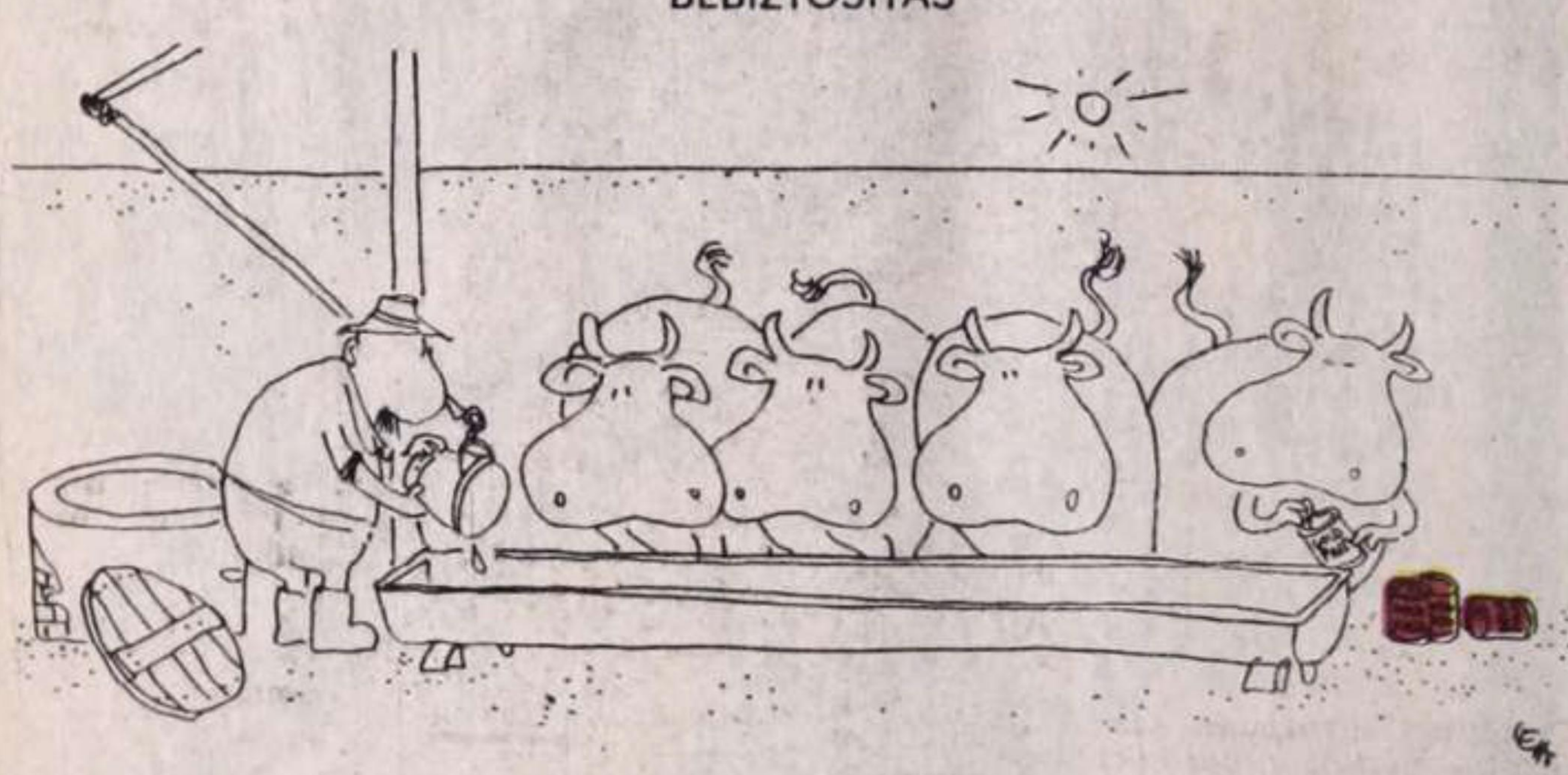

– Na végre! Újra itthon!

FOKOZOTT ELLENŐRZÉS

BEBIZTOSÍTÁS

HÉT TÖRPE...

A kornak megfelelő gyermekáldás: két sovány vagy egy kövérkésebb gyermek.

*

Nem cserélnék egy kurtizánnal. Viszont ő sem velem!

*

A klinikai halál az az állapot, amikor az ember közel áll ahhoz, hogy megszűnjön tartozni az OTP-nek.

*

Ó, IÓ, CIÓ, ÁCIÓ, ... INFLÁCIÓ!

Korszakunk egyik legfontosabb kérdése a gazdasági sebességváltás. Ennek első lépéseként meg kell próbálnunk hátramenetből felkapcsolni nullába.

*

A tévéhíradó és a nagyfilm között öt perc fegyverszünetet közvetítenek.

*

Jó a jéghegynek. Neki egytizede azért mindig kint van a vízből.

Erdős Gábor

AZ OLVASÓ OLDALA

ADÓVITA

MÉG MINDIG A BEATESEK...

Az adóztatással rokonszenvező Kis úr gondolatai méltó visszhangra találtak az olvasók körében. Nem kívánom folytatni az elmarasztalást, az emberi méltóság és a becsületsértés határát súroló megnyilatkozások sorát; bízom benne, Kis úrnak ennyi is bőven elég volt ahhoz, hogy levonja a tanulságot.

Komáromi Attila
Székesfehérvár

Szeretnék köszönetet mondani Kis Istvánnak, hogy legalább ő nagy örömmel fogadta a bevezetésre kerülő új adófajtákat. A beateseket fogadó ellenszenvéről egyébként csak annyit, hogy ők nem vettek ki egyetlen fillért sem senki zsebéből; aki nem akarta, nem hallgatta őket. Az új adók azonban nem filléreket veszik ki a zsebünkből, mégis mindenkinek meg kell hallgatnia őket. Kellemes adózást!

Tóth Tamás
Budapest

LIFTÜGY

Ez évi július 29-i számunkban „Csak a vérnyomásunk megy fel" című cikkre a következő választ kaptuk a Fővárosi IV.—XV. kerületi IKV-től:

A XV., Zsókavár u. 56. lakói azt írják, hogy vállalatunk egy év alatt jóval több munkabért fizetett ki a felvonó javításaira, mint egy felvonó ára. Ez nem valós. Vállalatunknál is szigorú, tervszerű gazdálkodás folyik. A felvonók javítására és karbantartására havi átalánydíjas szerződésünk van. Ennek több évi díja is nagyságrendekkel kevesebb, mint egy felvonó ára. Továbbiakban azt írják a panaszosok, hogy vállalatunk ez év február 15-ig teljes felújítást ígért a ház felvonójára. Ez is tévedés, mert erre a határidőre csak a földszinti távkapcsoló kiiktatását ígérte vállalatunk és nem a teljes felújítást.

A felvonó 1987 elején valóban gyakran meghibásodott, illetve gyakran megrongálták ismeretlen személyek, legutoljára július 28-án. A rongálások vállalatunkra mindig plusz anyagi teherként nehezednek. A levélben említett minden este 8-tól történő leállást vállalatunk a Ganz-Mávag szakembereivel együtt több estén át tartó megfigyelés után 1987. március 5-én megjavította. Azóta ilyen jellegű észrevétel nem érkezett.

A kialakult körülményekre való tekintettel a XV. Zsókavár u. 56. felvonóját a szakvállalattal a következő időszakban át vizsgáljuk és ha szükséges, a rendkívüli javíttatást megrendeljük.

A fentiek alapján úgy vélem, hogy Önöket és Önökön keresztül a Ludas Matyi olvasóit szándékosan félrevezették, illetve félretájékoztatták.

Somogyi Gábor
ált. ig. h.

BOLHAPIAC

KERESNEK: Mindenféle önvédelemmel foglalkozó könyvet; — 7 éves kislány és 3 éves kisfiú részére ruhaneműket; — 1945 előtti gombokat, férfi és női ruhákat, apró használati tárgyakat, csipkét, hímzést (sérültet vagy darabokat is!), lakásdíszeket.

KÍNÁLNAK: Black and Decker villamos láncfűrészt; — IBM Executive típ. nagykocsis, német billentyűzetű villanyírógépet; — Új Simson akkumulátort; — A Lakáskultúra 32 számát, közte egy Extra Lakáskultúrát; — 150 cm magas datolyapálmát; — Sínadrágokat, dzsekiket, kardigánokat; — 37-38-as sícipőt; — 39-es korcsolyacipőt; — Sok gyermekjátékot (többségében társasjátékok); — Mesekönyveket; — Alig használt versenykerékpárt; — Mozaik füzetek 1980—1987/7. számáig, az 1981/1. és 8. szám kivételével; — Három másfél hónapos kiscicát (2 tiszta szürke, 1 cirmos); — Silver Cross babakocsit — Jó állapotban levő diplomatatáskát — A Film Színház Muzsika 1945 májustól napjainkig (teljes évfolyamok).

CSERÉLNEK: 1875-ben készült festett, kétrekeszes ruhásládát javítható motorfűrészre vagy jó állapotban levő Lucnik varrógépre — SE 1015 Orister sztereo erősítőt (Hifi), NC 420 Tesla lemezjátszót és T S66 típ kiscentrifugát Neumann varrógépre és Erika táskaírógépre; — Nyolc hónapos, kifejlett, intelligens farkaskutyát vagy japán AKAI rádiómagnót Delta, Simson vagy Babetta segédmotorkerékpárra; — C—16-os programokat C—16-os programokra; — Polaroid and Policor CO. (USA, GB) Colorpack típ. fényképezőgépet Exakta, Pentacon vagy hasonló típusú márkás, tükörreflexes kisfilmes fényképezőgépre; — A Magyar Törvénytár 1000—1301 törvénycikkek kötetét és a Magyar Jogi Lexikon (1900) III. és V. kötetét kétkazettás rádiós magnóra; — Mindenféle önvédelemmel foglalkozó könyveket hasonlóra; — Bleck and Decker láncfűrészt SOLO láncfűrész adapterre; — IBM Executive típ. nagykocsis, német billentyűzetű villanyírógépet színes tévére vagy komolyabb TT terepasztalra; — 32 db Lakáskultúrát, közte egy Extra Lakáskultúra számot régi könyvekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Oké! Mierteni vilagos beszedbű...

(Csehszlovákiában fotózta Maczkó János, tatai olvasónk)

Fagykár ide, esős tavasz oda — mégis kasza alá értek a szarba szökkent gabonák. Aki a határt járja, hosszan elgyönyörködhet a

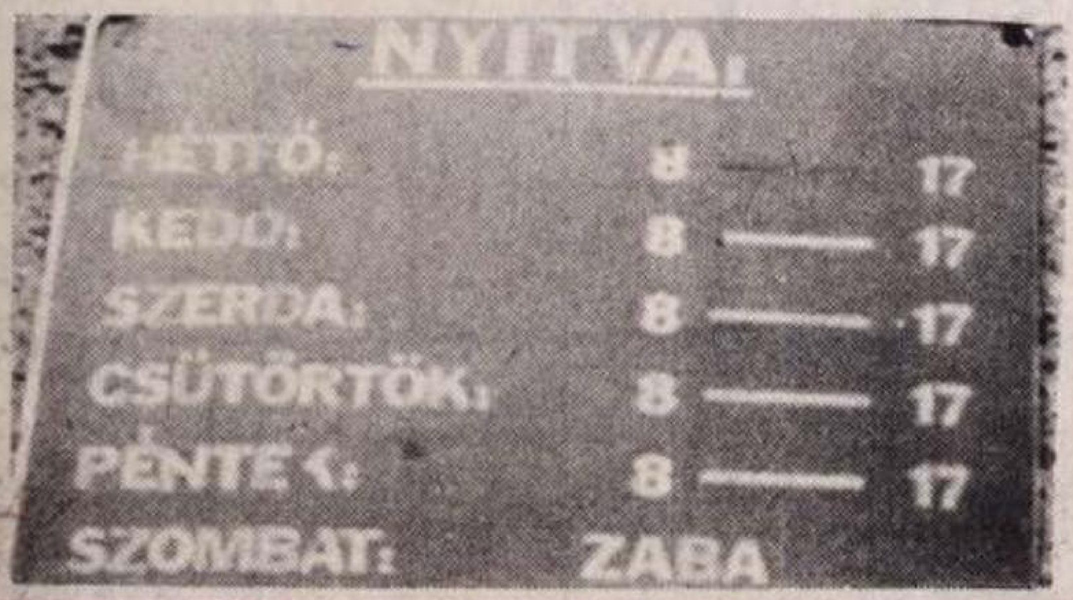
Bio?

(A Csongrád megyei Hírlapban észlelte Dobai Károly, makói olvasónk)

● Óriási meglepetéssel kezdődött a prágai nemzetközi teniszverseny. A 100 ezer dollár összdíjazású viadalon az első számú kiemelt csehszlovák Mecir 6—3, 5—7, 7—6 arányú vereséget szenvedett honfitársától, Navratilovától.

Ez olyan, mint a leányági öröködés?

(A Népszavában lelte Bodolay Tamás)

Étkezés hetenként egyszer?

(Barcson fotózta dr. Szungyi Zoltán)

Anyák menetvágását nagy mennyiségben vállalom, bedolgozó. 682-875.

Anyám, ha tudtad volna!

(Az Esti Hírlap apróhirdetései közt találta Földes Ádám)

„JÁTÉKOS" DELFIN

A címben jelzett játékos delfin a Delfin Tours, amely az őket igénybe vevő, s bennük bízó állampolgárok idegeivel és idejével játszik.

A rövid történet: a tőlük bérelt lakást ez év június 5-én elhagytam. A szerződés megkötésekor kifizetett, úgynevezett letéti díjat — melynek összege egyhavi lakbér, azaz 4000 Ft —, be kellett fizetni. Ezt az összeget, ha nem veszem igénybe újból szolgáltatásukat, tehát nem bérelek tőlük másik lakást, vissza kellett volna fizetniük. Ez alatt a két hónap alatt, mióta eljöttem, kb. négy időpontot adtak arra nézve, mikor adják postára a pénzt, amit azóta sem kaptam meg. Ha telefonon érdeklődöm, minősíthetetlen hangon válaszolnak. Veszélyeztetett terhes vagyok, a férjem vidéken dolgozik, nincs módom naponta személyesen érdeklődni az engem jogosan megillető pénz hollléte felől.

Bábel Zoltánné
Budapest

ŐSZINTÉN

című rejtvényünk megfejtése:
— Sem egyiket, sem a másikat. Tudod, hogy csak téged szeretlek.

200—200 forintot nyert:
Bálint Sándorné, Budapest, Hungária krt. 7., 1101.
Darvai János, Komló, Arany J. út 11., 7300.
Leitner Ibolya, Orosháza, Csapó Mihályné u. 39., 5900.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

DIVATSZEMÜVEG '87

TRIBÜN

Roger Keller, az Amicitia Zürich kosárlabdázója edzésen eltörte a jobb hüvelykujját.

— Ilyen körülmények között elmarad a vasárnapi esküvő — mondta a menyasszonyának —, hiszen nem tudom aláírni az anyakönyvet.

Az ifjú hölgy azonban hajthatatlan volt.

— Aláírod balkézzel.

Az ilyesmit nevezik balkézről való házasságnak?

*

Ismeretes, hogy az angol liga fennállásának századik évfordulója alkalmából rendezett mérkőzésen a Világválogatott 3—0-ra kikapott a brit együttestől. Terry Venables, a nemzetközi csapat menedzsere azonban bátorító szavakkal búcsúzott Platiniéktől.

— Fel a fejjel, fiúk. Száz év múlva iszonyatos revansot veszünk.

*

Lee Green írta a Sportswit hasábjain:

— A golf olyan, mint a szerelem. Ha nem veszed komolyan — nincs benne örömöd. Ha viszont komolyan veszed — megszakad a szíved.

*

C. M. Fogg, angol bankár mesélte, hogy Kuala Lumpurban nyaralt. Békésen sütkérezett az uszoda partján, amikor egy japán üzletember úszott oda hozzá.

— Beszélgetni kezdtünk és, amikor észrevette, hogy érdekel a dolog, benyúlt az úszónadrágja zsebébe és egy vízhatlan cégkártyát húzott elő. Kérdem: miféle esélyünk lehet ilyen üzletemberek mellett?

*

Raliverseny. A kocsi lecsúszik az útról, neki egy fának, bele a gödörbe. Az ifjú mitfárer kétségbeesetten fordul a tapasztalt pilótához:

— Most mit csinálunk?

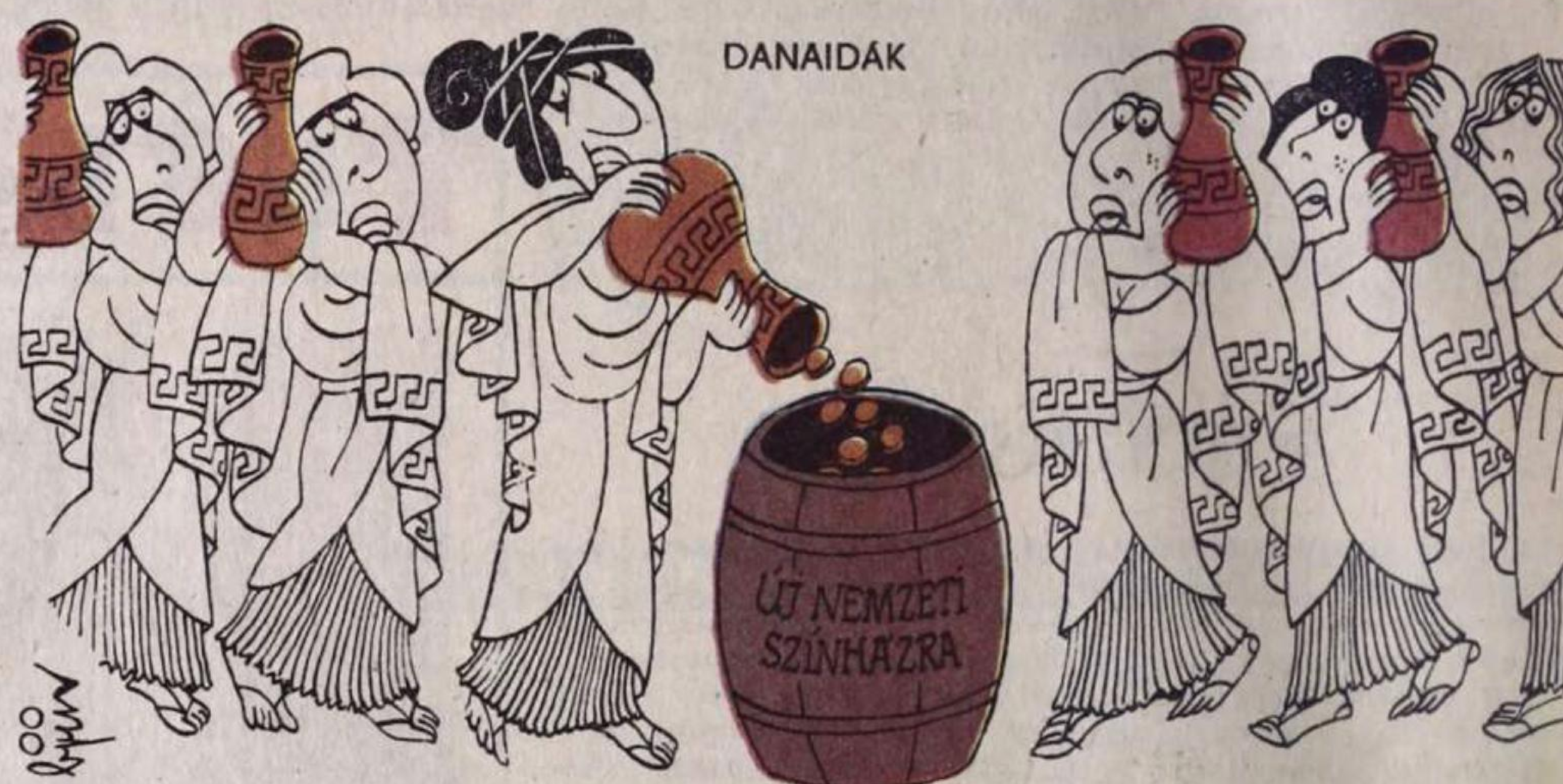
— Először is hálát adunk az Úrnak, hogy megkímélte az életünket.

— És aztán?

— Aztán elkezdünk káromkodni, mint a jégeső.

(p. p.)

DANAIDÁK

— Miért válik el a feleségétől?

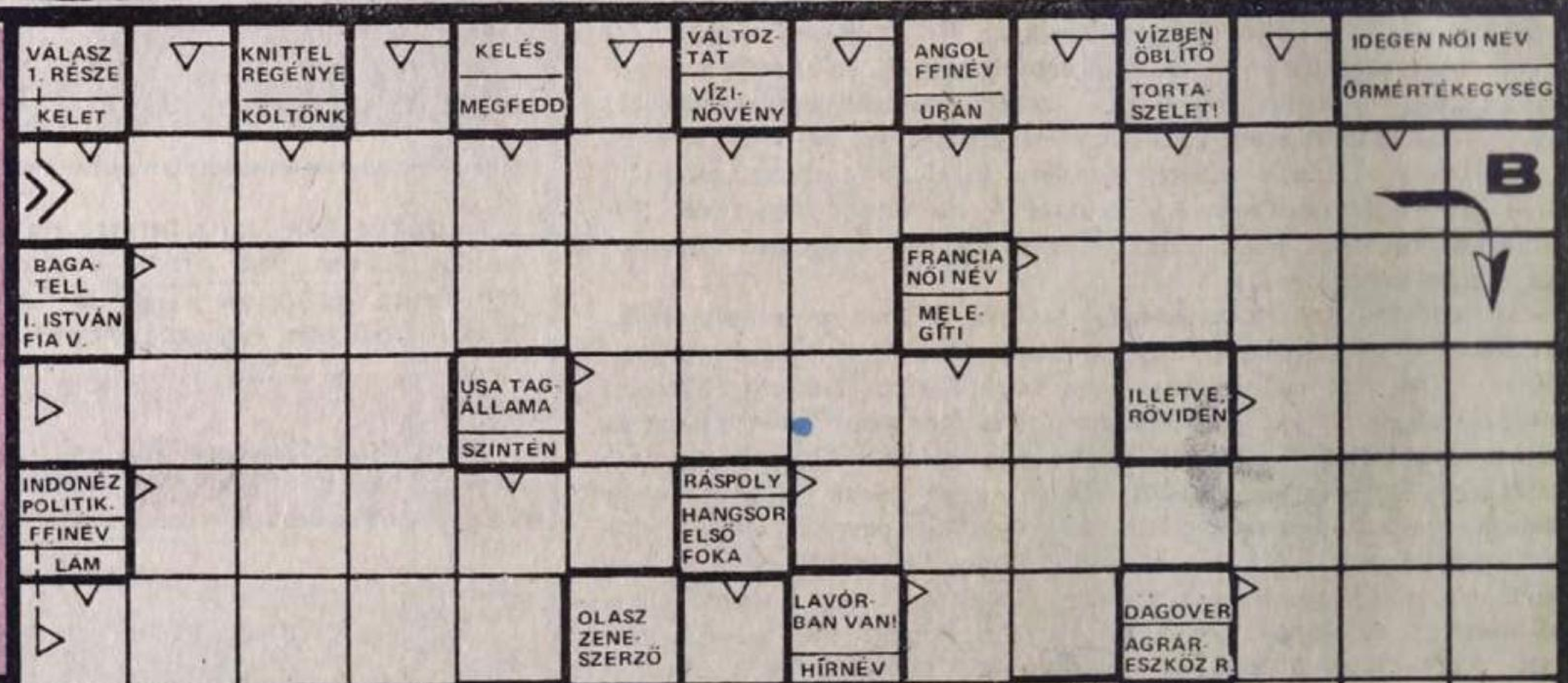
— Mert azt jósolták neki, hogy hamarosan megözvegyül.

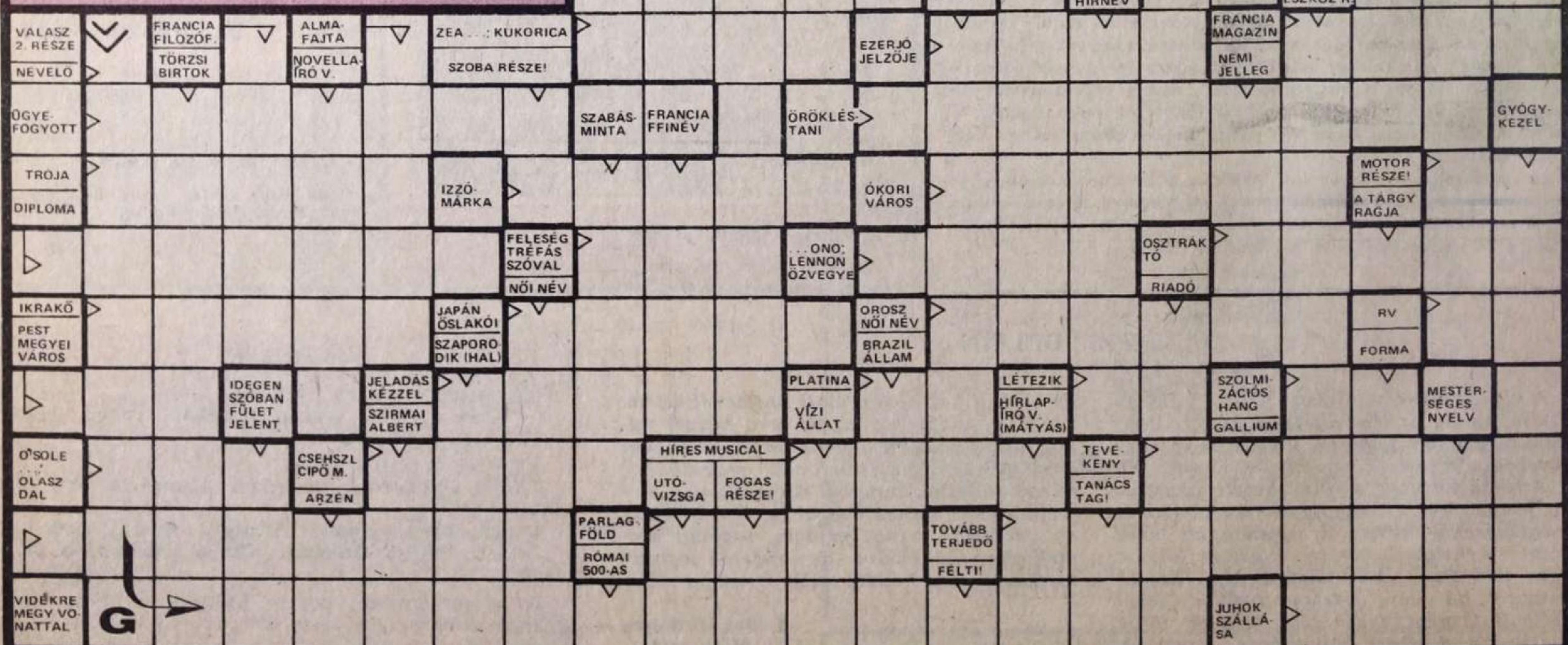
CSALÓDÁS

– Mikor lesz az esküvőd? – kérdezi egy hölgy a barátnőjétől. – Nem lesz esküvőm – feleli az. – Nem lesz? Hát nem mégy férjhez a kéményseprőhöz?

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

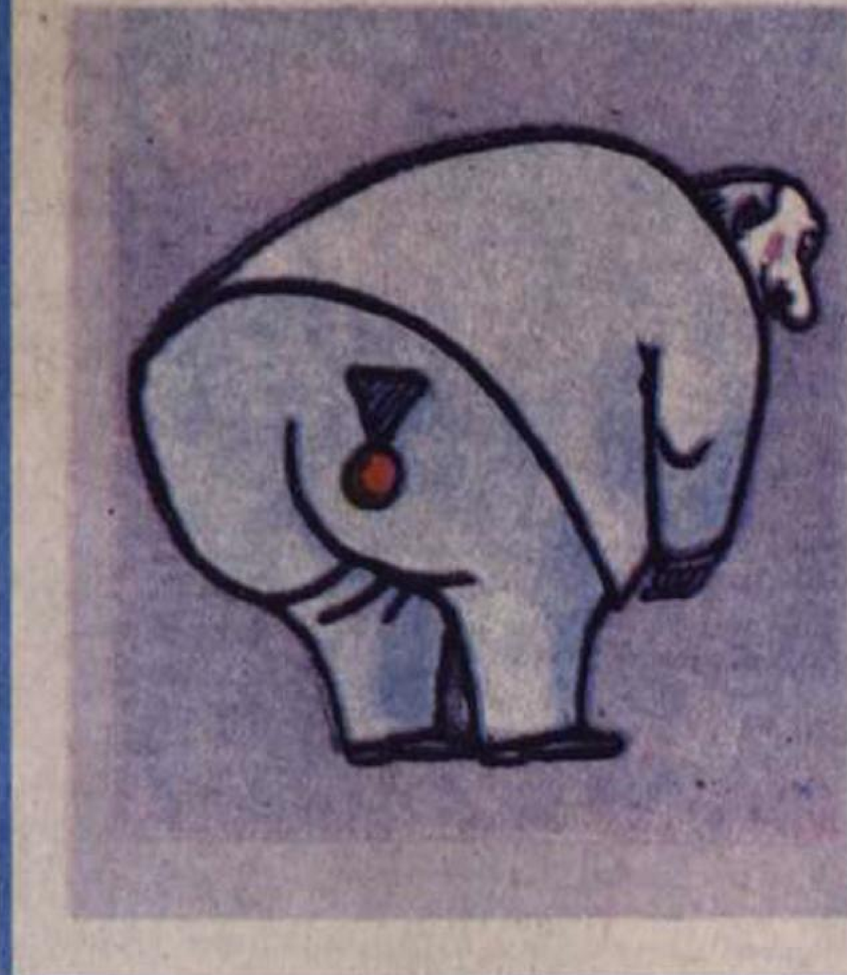
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

PLECSNI

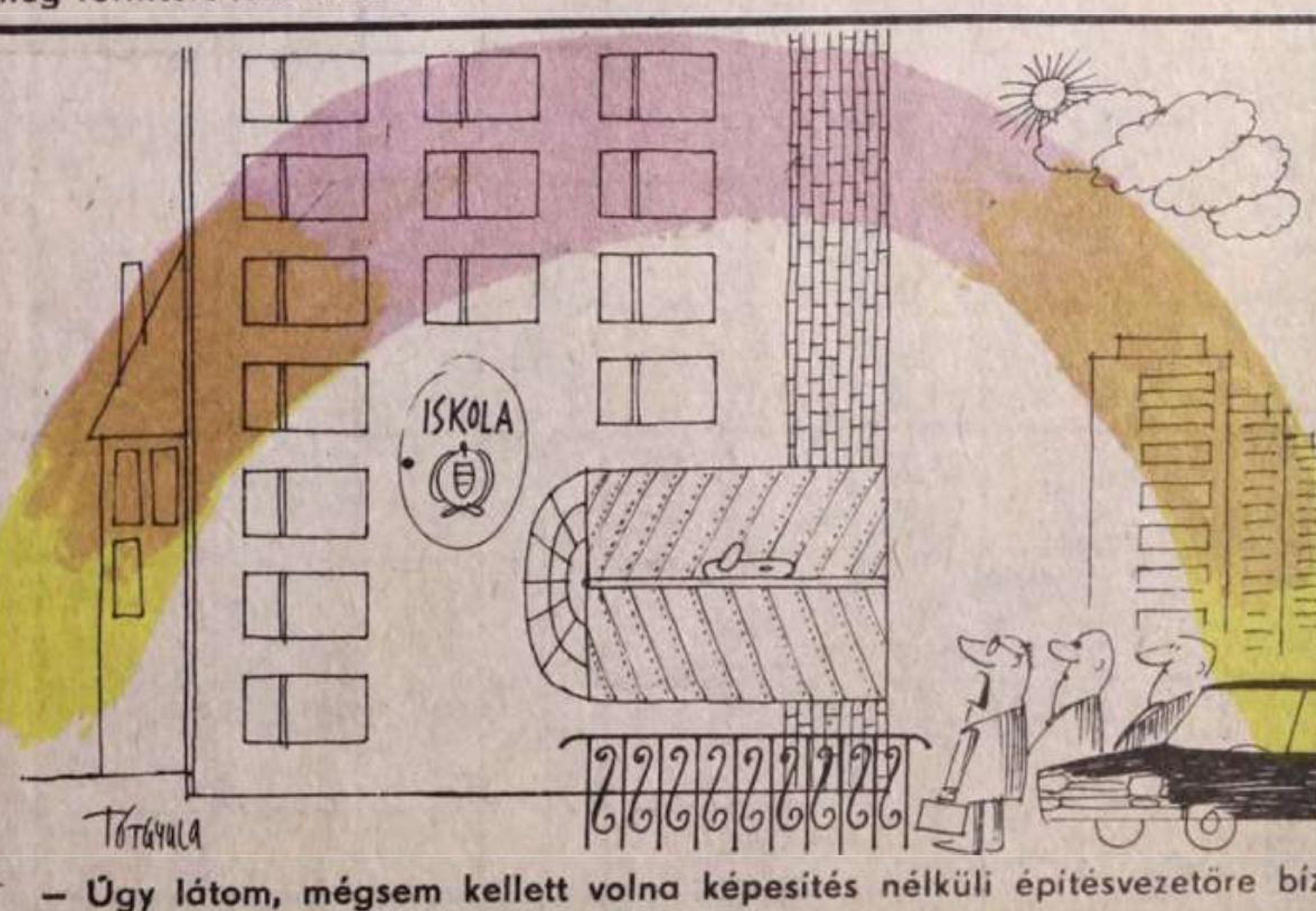

– Furcsa, hogy mindig a főmérnök úr tervez schillingért szállodát, mi meg forintért lakóházat...

– Úgy látom, mégsem kellett volna képesítés nélküli építésvezetőre bízni a dolgot...

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2808/20-35.
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TÓT GYULA:
CSALÁDI KONFLIKTUSOK
– Heuréka, Heuréka... Már megint törölhetem utána a tócsát!
CSALÁDFA KUTATÓ
– Meg tudná mondani, hogy ki a gyerek apja?
– Megmondtam, hogy ide többet be nem teszed a lábad, ha még egyszer kártvát veszel a kezedbe!
1000
TAXI
– Miért ne mehetnénk, amikor zöld?!
Látogatási NAP
– Végre együtt van a család!